

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **V. L.**, zastoupený Mgr. Jekatěrinou Sochorovou, advokátkou se sídlem Dlouhá 16, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2005, č. j. OAM-1132/VL-07-K01-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2006, č. j. 30 Az 86/2005 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna ustanovené advokátky Mgr. Jekatěрины Sochorové **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 12. 9. 2005 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 4. 10. 2005. Krajský soud tuto žalobu dne 31. 3. 2006 odmítl pro nedostatek podmínek řízení, neboť žaloba neobsahovala žádný žalobní bod.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž obecně namítl pochybení správního orgánu tím, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, neopatřil si úplné důkazy pro své rozhodnutí, a toto rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Dále stěžovatel uvedl, že jeho problémy v Rusku jsou jen zdánlivě soukromého charakteru, ale znemožňují mu doma život. Armádu opustil, protože se bál o svůj život, a byl po vážném zranění hlavy zase nucen nastoupit do armády. Návrat do Ruska považuje za nebezpečný, čekalo by tam na něj vězení, podmínky, které jsou nelidské, za to, že opustil armádu. Konečně stěžovatel citoval čl. 53 a čl. 43 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků.

Stěžovatel poté v závěru navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Soudem ustanovená zástupkyně stěžovatele se vyjádřila tak, že se s podanou kasační stížností ztotožňuje.

Kasační stížnost je nepřipustná.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (viz rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný pod č. 625/2005 Sb. NSS). V kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu musí tedy stěžovatel uvést, v čem spatřuje nezákonnost rozhodnutí soudu.

V předmětné věci však stěžovatel pouze obecně napadl postup žalovaného, uvedl některé skutkové okolnosti svého případu a odcitoval čl. 53 a čl. 43 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků. Stěžovatel však vůbec neuvedl, proč napadá rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu, resp. v čem vidí nezákonnost jeho rozhodnutí, jak mu to ukládá § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Jelikož stěžovatel nijak nenapadá postup krajského soudu, který vedl k odmítnutí žaloby, je kasační stížnost nepřipustná, a Nejvyšší správní soud o ní proto nemohl jednat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle něž soud návrh odmítne, je-li nepřipustný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupkyni, která byla žalobci ustanovena soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovené zástupkyni v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 4200 Kč za dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a vyjádření ke kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Celkem tedy zástupkyni náleží 4800 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu